ምሳሌ፡- ቀኖቼ ሰማዕት ቅዱስ እስጢፋኖስ፣ ቅዱስ መርቆሬዎስ፣ ነቢዩ ኢሳይያስ፣ ነቢዩ ዳንኤል፣ ቅዱስ ጊዮርጊስ፣ ቅዱስ ቂርቆስ፣ ሠለስቱ ደቂቅ፣ ቅዱስ ጴጥሮስና ጳውሎስ የመሳሰሉት ናቸው።

2. በገደል፣ በዱር፣ በዋሻ ሆነው ከጣዕመ ዓለም ተለይተው ክርስቶስ ለሞተላት ለዚህ ዓለም ሲጸልዩ ግርማ ሌሊቱን ጽምጸ አራዊቱን፣ ጸብን አጋንንትን፣ የቀን ሐሩር፣ የሌሊት ቁር ታግሰው የሚኖሩ ጻድቃን ናቸው።

ምሳሌ፡- ጻድቁ ተክለሃይማኖት፣ ጻድቁ ገብረ መንፈስ ቅዱስ፣ ጻድቁ አቡነ አረጋዊ ... ናቸው።

3. መጽሐፍ አውጥተው፣ አንቀጽ ጠቅሰው፣ መናፍቃንን ተከራክረው የቤተክርስቲያንን ሕግዋን ያስከበሩ የቤተክርስቲያን ጠበቆች ናቸው።

ምሳሌ፡- ቅዱስ አትናቴዎስ፣ ቄርሎስ፣ ጎርጎርዮስ፣ ባስልዮስ፣ ዮሐንስ አፈወርቅ የመሳሰሉት ናቸው።

በዚህ መሠረት የእግዚአብሔር ወዳጆች ነቢያት፣ ሐዋርያት፣ ጻድቃን፣ ሰማዕታት ሁሉ ለቅዱስ እግዚአብሔር ሲሉ ሕይወታቸውን መሥዋዕት አድርገው ስለሰበኩ ስለስሙ ስለመሰከሩ በተጋድሎአቸውና በትሩፋታቸው ስላገለገሉ የቅድስናና የብፅዕና ማዕረግ ተሰጥቶአቸዋል። በመሆኑም የእግዚአብሔርን መቅሰፍት ለማስወገድ በእግዚአብሔርና በሰዎች መካከል በመሆን ለእግዚአብሔር የሚያቀርቡት ልመና አማላጅነት ይባላል።

አማላጅነት ወይም ምልጃ የሚለው ቃል መማለድ ከሚለው የተገኘ ሲሆን ትርጉሙም ከ[illegible] ገብቶ መለመን ጠብን ወይም ጠላትነትን ማስወገድ ማስታረቅ ማለት ነው።

የእግዚአብሔርን ሕግ ለሚያከብሩትና በእውነተኛም እምነት ላሉት ሰዎች የማማለድ ሥልጣን እንደተሰጣቸው መጽሐፍ ቅዱስ ያረጋግጣል። የኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተክርስቲያን ቅዱሳንን የምታከብረውና በአማላጅነታቸው የምታምነው ቅዱሳን መጽሐፍትን መሠረት አድርጋ ነው።

የቅዱሳን አማላጅነት በአጸደ ሥጋ

አብርሃም በእግዚአብሔር ተጠርቶ እግዚአብሔርን ካመነበት ጊዜ ጀምሮ የእግዚአብሔር የቃል ኪዳን ወዳጅ ነበር። ዘፍ. 12:13-16። እግዚአብሔርም የአብርሃም አምላክና ወዳጅ ነበር። አብርሃምም ይህን ባለሟልነቱን ከእግዚአብሔር ዘንድ ማግኘቱን ስለተረዳ የሰዶምና የገሞራ መጥፋት በተነገረው ጊዜ በእግዚአብሔር ፊት ቆመ። ማለትም ማለደ፣ ተማጸነ። በአብርሃም ምልጃ አማካይነት አሥር ጻድቃን እንኳን ቢገኙ ከተሞቹን እንደማይደመስስ እንደሚምራቸው ለአብርሃም ገልጾለት ነበር። ዘፍ. 18:22-23። «እግዚአብሔርም አለ እኔ የማደርገውን ከአብርሃም እሰውራለሁን?» በማለት እግዚአብሔር ቅዱሳን በላያቸው ክብር ሲል ትዕዛዙን ለፈጸሙ ለወደዳቸው ቅዱሳን ሁሉን ገልጦላቸዋል። ዘፍ. 18:17፣ 20:1-28። «አሁንም የሰውየውን ሚስት መልስ፣ ነቢይ ነውና ስለአንተም ይጸልያል ትድናለህም» በማለት እግዚአብሔር ስለወዳጁ አብርሃም ተናገረ። የዘመኑም ተከራካሪዎች እንደሚሉት ቢሆን ኖሮ ራሱ አቤሜሌክ ስለራሱ ወደ እግዚአብሔር መጸለይ በቻለ ነበር። ነገር ግን እግዚአብሔር ለቅዱሳን ወዳጆቹ ያለውን ፍቅር ለመግለጽ የማማለድ መብት ስለሰጣቸው አብርሃም ስለ አቤሜሌክ ወደ እግዚአብሔር ማለደ፣ እግዚአብሔርም ሰማው።

«ጓጉንቸሮች ከእኔና ከሕዝቤም እንዲርቁ ወደ እግዚአብሔር ጸልዩልኝ» በማለት የእግዚአብሔርን ትዕዛዝ ያልሰማው ፈርዖን ሙሴንና አሮንን ተናገራቸው:: ዘጸ. 8:8-15:: ሙሴም ወደ እግዚአብሔር ጸለየ፤ አማለደ የጓጉንቸርና የዝንቡ መንጋም በሙሴ ጸሎት ተወገደ:: ዘጸ. 8:25-31:: እሥራኤላውያን ጣዖትን በመምሰክ ከባድ ኃጢአት በፈጸሙ ጊዜ እግዚአብሔር ሙሴን ጠርቶ «እኔ ይህንን ሕዝብ አየሁት:: እነሆም አንገተ ደንዳና ሕዝብ ነው:: አሁንም ቁጣዬ እንዲቃጠልባቸው እንዳጠፋቸውም ተወኝ፤ አንተንም ለታላቅ ሕዝብ አለቃ አደርግሃለሁ» ባለው ጊዜ ሙሴ ወደ እግዚአብሔር አጥብቆ ጸለየ /ማለደ/:: እግዚአብሔርም ሕዝቡን በሙሴ ጸሎት ይቅር አለ:: ዘጸ. 32:7:: ስለዚህም መዝ. 105:23 ላይ የተመረጠው ሙሴ በመቅሰፍት ጊዜ በፊቱ ባይቆም ኖሮ ያጠፋቸው እንደነበረ ተናገረ:: ይህም ባይለምን ባያማልዳቸው ኑሮ ለማለት እንደሆነ ግልጽ ነው::

ሙሴ ኢትዮጵያዊቷን በማግባቱ ወንድሙ አሮንና እኅቱ ማርያም ሙሴን ተቃወሙት:: በዚህ ምክንያት ማርያም እህተ ሙሴ በለምጽ በሽታ ተመታች:: ሙሴ ግን ሰባት ቀን ወደ እግዚአብሔር ስለጸለየላት ሰባት ቀን ቤት ተዘግቶባት ከሰነበተች በኋላ እግዚአብሔር በሙሴ ጸሎት አማካኝነት ፈወሳት /ዘኁ. 12:1-5/::

ስሙ በውል ያልተጠቀሰ አንድ የእግዚአብሔር ሰው /ነቢይ/ ዕጣን እያጠነ በነበረው በንጉሡ ኢዮርብዓም ላይ እና በመሰዊያው ላይ ትንቢት በመናገሩ ንጉሡ እጁን ዘርግቶ ያን ሰው ያዙት ብሎ አዘዘ:: በዚያን ጊዜ የንጉሡ እጅ ደረቀች፤ እንደተዘረጋች ቀረች:: በዚህም የእግዚአብሔር ሰው «ጸልይልኝ?» አለው:: የእግዚአብሔር ሰውም ወደ እግዚአብሔር ለመነ:: የደረቀችው የንጉሥ እጅ ወደቀድሞ ተመለሰች ማለት ታጠፈችለት እንደበፊቱም ሆነችለት:: 1ኛነገ. 13:1-7::

ሰስቱ የኢዮብ ወዳጆች በአነጋገራቸው እግዚአብሔርን አሳዘኑ:: ስለዚህም እግዚአብሔር «ወደ ባሪያዬ ወደ ኢዮብ ሂዱ የሚቃጠለውንም መሥዋዕት ስለራሳችሁ አሳርጉ:: ባሪያዬ ኢዮብም ስለ እናንተ ይጸልያል» አላቸው:: ይህም የወዳጁን ኢዮብ ክብሩን ለመግለጽ ነው:: እርሱም ስለ እነርሱ ጸለየ እግዚአብሔርም ይቅር አላቸው:: ኢዮብ 42:7-10::

በትንቢ.ኤር. 42:2-17 ላይ ስንመለከት ነቢዩ ኤርምያስ የእሥራኤል ልጆች በጠየቁት መሠረት እስከ 10 ቀን ከጸለየላቸው በኋላ ምህረት ሲያሰጣቸው እናያለን::

እንግዲህ ራሳቸው መጸለይ እየቻሉ ለምን ኤርምያስን ወደ እግዚአብሔር ጸልይልን አሉት? እኛ ራሳችን እንለምን ዘንድ ምን ይከለክለናል? አላሉም::

ተጨማሪ ጥቅሶች፡-

ዘኁ. 16:41-50፤ 1ኛነገ. 17:1-7፤ 1ኛነገ. 18:30-46፤ 1ኛነገ. 17:17-24፤ 4:18-37፤
2ኛሳሙ. 24:15-25፤ ኤር. 15:1

እንግዲህ ከላይ የተጠቀሱት የአማላጅነት አገልግሎት በብሉይ ኪዳን ብቻ ሳይሆን በአዲስ ኪዳንም አለ:: እግዚአብሔር አምላክ ከመረጥሁት ጋር ቃል ኪዳኔን አደርጋለሁ እንዳለ መዝ. 88/89/:3 ቃል ኪዳን ከቅዱሳን ጋር አለው:: ስለዚህም ነው ጌታ በሉቃስ 10:16 «እናንተን የተቀበለ እኔን ተቀበለ፤ እናንተን የጠላ እኔን ጠላ ያለው»:: ነገር ግን ጌታ «እኔ መንገድና እውነት፣ ሕይወትም ነኝ፣ ከእኔ በቀር ሌላ መንገድ የለም» ያለውን ጥቅስ ይዘው መናፍቃን እንደ አማላጅ

በመቁጠር ቅዱሳን ደግሞ ማማለድ እንደማይችሉ አድርገው የዲያቢሎስ ገንዘብ የሆነውን ትዕቢት በመያዝ በእግዚአብሔር ፊት የከበሩትን ቅዱሳን ያቃልላሉ። የእግዚአብሔር ቅዱሳንን ግን ማንም ሊያዋርዳቸው አይችልም። ሮሜ 8:33። እኛ ግን አማላጅነት የፍጡር ሥራ እንጂ የፈጣሪ ሥራ አለመሆኑን እናስተምራለን።

«እናንተን የሚቀበል እኔን ይቀበላል፣ ነቢይን በነቢይ ስም የሚቀበል የነቢዩን ዋጋ ይወስዳል፣ ጻድቃንም በጻድቅ ስም የሚቀበል የጻድቁን ዋጋ ይወስዳል። ማንም ከእነዚህ ከታናናሾቹ ለአንዱ ቀዝቃዛ ጽዋ ውሃ ብቻ በደቀመዝሙር ስም የሚያጠጣ እውነት እላችኋለሁ ዋጋው አይጠፋበትም»። ማቴ. 10:40-42።

ቅዱስ መጽሐፍ በያዕ. 5:14-19 «የጻድቅ ሰው ጸሎት በሥራዋ እጅግ ኃይል ታደርጋለች» ይላል። እንዲሁም የካህናት ጸሎት /አማላጅነት/ ከሥጋ ደዌና ከኃጢአት ደዌ እንደሚፈውስ ይገልጻል። ስለዚህም ጻድቅ ሰው ልመናው ቅድመ እግዚአብሔር ይደርሳል። ግዳጁም መፈጸም ይቻላታል።

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ብዙ ጊዜ የሰዎችን ልመና እየሰማ በመሄድ ይፈውስላቸው ነበር። ለምሳሌ፣ የአንድ መኮንን ልጅ ሞታ ጌታ እንዲያድንለት እየለመነ በለመነው ጊዜ ጌታችን ሄዶ የሞተችውን ልጁን ከሞት እንዳስነሳለት እንመለከታለን። ማቴ. 9:18-25፣ ማቴ. 15:22-29 ባለው ላይ የሐዋርያትን አማላጅነት ያሳያል። እነሆም ከነናዊት ሴት «ጌታ ሆይ ማረኝ? ልጄን ጋኔን ክፉኛ ይዞአታል» ብላ ስትጮህ፣ ደቀመዛሙርቱ ቀርበው «በኋላችን ትጮሃለችና አሰናብታት» ብለው ሲለምኑት በዚህን ጊዜ ኢየሱስ «አንቺ ሴት እምነትሽ ታላቅ ነው የወደድሽው ይሁንልሽ» አላት። ልጅዋም ከዚያች ሰዓት ጀምሮ ዳነች። ልጅዋን ከደዌዋ ሊያስፈውስላት የቻለው የሴትዮዋ እምነት ብቻ አይደለም፣ የሐዋርያትም አማላጅነት እንጂ።

እንዲሁም ከዕለታት አንድ ቀን የአይሁድ ሽማግሌዎች ወደ ጌታችን መጥተው የመቶ አለቃውን አገልጋይ ሄዶ እንዲፈውስለት አጥብቀው ስለማለዱት ልመናቸውን ተቀብሎ እንደሄደ ቅዱስ ሉቃስ ይነግረናል። ሉቃስ 7:1-10።

በዚህ ዓይነት ጌታችንን እየለመኑ ልጆቻቸውን ያስፈወሱ ብዙ ናቸው። ማቴ. 8:5፣ 9:2፣ 17:14፣ 7:25፣ 8:22፣ ሉቃስ 5:18፣ 9:35፣ ዮሐ. 4:46፣ ማር. 2:3፣ 5:22፣ 7:25፣ 8:22፣ 9:17፣ ዮሐ. 1:21፣ የሐዋ.ሥራ 9:36።

ጌታ እንደተናገረው «በእኔ የሚያምንብኝ ቢኖር እኔ የማደርገውን ብቻ ሳይሆን ከዚህ የበለጠ ያደርጋል» ዮሐ. 14:12 እንዳለው በዚህ ዓለም በወዲያኛው ዓለም እንዴት ማማለድ አይችሉም። በመሆኑም በመጽሐፈ ኪዳን 1:4 የሰማይ አምላክ እግዚአብሔር ለሚወዱትና ትእዛዙን ለሚያደርጉ ቃል ኪዳኑን እንደማያጥፍ ያስረዳል። እንዲሁም ቅዱሳን የፀጋ አማልክት ይባላሉ። ዘፀ. 7:1፣ መዝ. 81: 1-8፣ ዮሐ. 10:34። ቅዱሳን እንኳን ማማለድ ይፈርዳሉ። ማቴ. 19:28፣ 1ኛቆሮ. 6:2። ስለዚህ ቅዱስ መጽሐፍ የቅዱሳንን ዘላለማዊ አማላጅነት ያረጋግጥልናል። ቃሉ ደግሞ የእግዚአብሔር ቃል ስለሆነ ሊሻር አይችልም።

የቅዱሳን አማላጅነት በአጸደ ነፍስ

ስለማማለድ በተነሣ ቁጥር ሰው በሥጋ በሕይወት እያለ ያማልዳል ከሞተ በኋላ ግን አያማልድም እያሉ አሳሳቾች ይናገራሉ። ነገር ግን ቅዱሳን፣ ጻድቃን፣ ሰማዕታት፣ ሐዋርያት ከዚህ ዓለም በሞት ከተለዩ በኋላ በነፍስ ዓለም /በአካለ ነፍስ/ ሆነው ማመስገን፣ መማጸን፣ መጸለይ፣ ማማለድ ይችላሉ። በምድር ብቻ እስካላችሁ ድረስ የሚል ቃል የሌለበት ስለሆነ በነፍስ ዓለም ሳሉ መጸለይ ይችላሉ። ሄኖክ 12:34።

የእግዚአብሔር ወዳጆች ቅዱሳን ሞቱ ሲባል ከሥጋቸው ጋር ነፍሳቸው ወደ መሬት ተመልሳለች ማለት አይደለም። ምክንያቱም የሰው ነፍስ የተገኘችው ከአፈር ሳይሆን ከእግዚአብሔር የተሰጠች ናትና። ዘፍ. 2:7፣ መክ. 12:7።

በሞት ጊዜ ነፍስ ወደ እግዚአብሔር እንደምትሄድ ሰው በነፍሱ እግዚአብሔርን ማየት እንደሚችል መጽሐፍ ቅዱስ ይነግረናል። ኢዮብ 19:26። «ይህ ቁርበቴም ከጠፋ በኋላ በዚያን ጊዜ ከሥጋዬ ተለይቼ እግዚአብሔርን እንዳይ አውቃለሁ፤ እኔ ራሴ አየዋለሁ ዓይኖቼም ይመለከቱታል»።

«ልሄድ ከክርስቶስም ጋር ልኖር እናፍቃለሁ ከሁሉ ይልቅ እጅግ የሚሻል ነውና» ፊል. 1:21፣ ዕብ 12:22-24።

«የቅዱሳን ሞት በእግዚአብሔር ፊት የከበረ ነው» መዝ. 115:6

«የሕያዋን አምላክ ነው እንጂ የሙታን አይደለም» ማቴ. 22:32፣ ራዕይ 6:9

ቅዱሳን አያማልዱም ስለሚሉበት ጥቅስ ሲያቀርቡ «ያልሞተ ውሻ ከሞተ አንበሳ ይሻላልና ሰው ከሕያዋን ሁሉ ጋር ቢኖር ተስፋ አለው። ሕያዋን እንዲሞቱ ያውቃሉና ሙታን ግን አንዳች አያውቁም መታሰቢያቸው ተረስቶአልና ከዚያ በኋላ ዋጋ የላቸውም ፍቅራቸውና ጥላቸው ቅንዓታቸውም በአንድነት ጠፍቶአል። ከፀሐይ በታችም በሚሠራው ነገር ለዘላለም እድል ፈንታ ከእንግዲህ ወዲህ የላቸውም» የሚለውን ይጠቅሳሉ። መክ. 9:4-6። ብዙዎች የዚህን ቃል ትክክለኛ ትርጉም ካለመረዳትና ካለማስተዋል የተነሳ ሲሰናከሉ ይስተዋላሉ።

ያልሞተ ውሻ፣ የተባሉና ይህ ቃል የተነገረላቸው በሕይወተ ሥጋ ያሉ ኃጢአተኞችና በደላቸውንና ክፉ ሥራቸውን አውቀው የሚጸጸታቸው፣ የሚቆረቁራቸው ዘወትር የእግዚአብሔርን ቸርነትና ታጋሽነት፣ መሐሪነትና ይቅር ባይነት እያሰቡ በቃሉ ሕይወታቸውን ለንስሐ አዘጋጅተው ወደ እርሱ የሚቀርቡትን ኃጢአተኞች ነው። ይህ ሲባል ከላይ እንደተጠቀሰው ለመመለስ ራሳቸውን ያዘጋጁትን ነው እንጂ ሁሉን ኃጢአተኞች ማለት አይደለም። ኃጢአተኞች በውሻ ይመሰላሉ። ማቴ. 15:21-28። እንዲሁም ቅዱስ ጴጥሮስ በመልእክቱ «አውቀዋት ከተሰጣቸው ከቅድስት ትዕዛዝ ቢመለሱ የጽድቅን መንገድ ባላወቋት በተሻላቸው ነበር። ውሻ ወደ ትፋቱ ይመለሳል ደግሞ የታጠበች እርያ በጭቃ ለመንከባለል ትመለሳለች እንደሚባል እውነተኛ ምሳሌዎች ሆኖባቸዋል» ብሏል። 2ኛ ጴጥ. 2:17-22።

የሞተ አንበሳ፣ የተባሉ ደግሞ ንስሐ ሳይገቡ በሠሩት ኃጢአት ተጸጽተው ከክፉ ሥራቸው ሳይመለሱ እግዚአብሔርን ይቅርታ ሳይጠይቁ በሞት ተጠርተው ከዚህ ዓለም የሚለዩትን ኃጢአተኞች ነው። ይኸውም በምድር ሲኖሩ ለሥጋ ፈቃዳቸው ኖረው በዝሙት፣ በርኩሰት፣ በጣኦት አምልኮ፣ በአመጽ ኖረው የሞቱ ለኃጢአት ሥራ አንበሶች ኃይለኞች የነበሩ ናቸው። ገሊ

5:16-21፣ ፊል. 3:18፣ 1ኛቆር. 6:9፣ ዘሌ. 26:1፣ ትኢሳ. 5.11-12:: «ንቁ በመጠን ኑሩ ንቁም:: ባላጋራችሁ ዲያቢሎስ የሚውጠውን ፈልጎ እንደሚያገሳ አንበሳ ይዞራልና» 1ኛጴጥ. 5:8:: ተጸጽተው ንስሐ የማይገቡ ኃጢአተኞች በሞተ አንበሳ የተመሰሉት ለዚህ ነው:: የዲያቢሎስን ፈቃድ የሚፈጽሙና የግብር ልጆች በመሆናቸው የተነሳ ነው:: ዮሐ. 8:39::

ሰው ከሕያዋን ጋር በአንድነት ቢኖር ተስፋ አለው ሲል ሕያው የሆነ አምላካችን እግዚአብሔር ሕያዋን ካደረጋቸው ቅዱሳን ጋር በእምነትና በመልካም የቅድስና ሕይወት ቢኖር የመዳን ተስፋ አለው:: ይህም መልካም የሆነውን የሕያዋን የቅዱሳንን ሕይወት መምሰል እንደሚገባን ሲገልጽ ነው:: «እኔ ክርስቶስን እንደምመስል እኔን ምሰሉ» 1ኛቆር. 11:1:: «የእግዚአብሔርን ቃል የተናገሯችሁን ዋኖቻችሁን አስቡ የኑሮአቸውን ፍሬ እየተመለከታችሁ በእምነት ምሰሉአቸው» ዕብ. 13:7:: ቅዱሳን ሕያዋን እንደሆኑ መጽሐፍ ቅዱስ ይናገራል:: ማቴ. 22:20-32፣ መዝ. 32:22፣ ማር. 12:27፣ የሐዋ.ሥራ 7:29፣ 1ኛጴጥ. 4:19፣ ሉቃስ 24:5፣ ዮሐ. 11:25-26:: ሕያዋን እንዲሞቱ ያውቃሉና ማለትም ሕያዋን የተባሉት ቅዱሳን ኃጢአት ቢሠሩ ፈጣሪያቸውን እግዚአብሔርን ክደው ከአምልኮቱ ተለይተው ወጥተው ሕጉን ቢያፈርሱ የዘላለም ሞት /ሞተ ነፍስ/ እንደሚደርስባቸው የዘላለም መከራና ስቃይ እንደሚጠብቃቸው ያውቃሉ ማለት ነው:: ዘፍ. 3:17፣ ሕዝ. 18:20፣ 2ኛ ጴጥ. 3:11፣ ሕዝ. 33:12:: «ዳሩ ግን የሚፈሩና የማያምኑ የርኩሳንም የነፍሰ ገዳዮችም ሁሉ ዕድላቸው በዲንና በእሳት በሚቃጠል ባሕር ነው:: ይኸውም ሁለተኛው ሞት ነው» ራዕይ 21:8::

ሙታን ግን አንዳች አያውቁም:: ሙታን የተባሉት በሁለት መልኩ ይገለፃሉ::

1. የነፍስ ከሥጋ መለየትን ሥጋ ወደ አፈርነት መመለስን:: ዘፍ. 3:19፣ መክ. 12:7::
2. በሕይወተ ሥጋ እያሉ ሃይማኖት ከምግባር ሳይኖራቸው የሚኖሩትን ነው:: ማቴ. 8:22::

ስለዚህ ሙታን አንዳች አያውቁም ያለው በሥጋቸው የሞቱ ንስሐ ያልገቡ ሙታን እንዲሁም ደግሞ በምድር እየኖሩ ሃይማኖት ከምግባር የሌያዙትን ነው እንጂ ከዚህ ወጥቶ ሙታን የሚለውን ሕያዋን ለተባሉት ቅዱሳን ሰጥቶ መናገር አይገባም:: ቅዱሳንማ ሁሉን ያውቃሉ ይረዳሉ:: 1ኛቆር. 2:10-12፣ 13:13::

መታሰቢያቸው ተረስቷል ከዚህ በኋላ ዋጋ የላቸውም የተባሉት ቅዱሳን ሳይሆኑ በዚህ ምድር በጎ ሥራ የሌላቸው በቅድስና ያልኖሩ ኃጥአንን መታሰቢያ የላቸውም ለማለት ነው:: ለምሳሌ እንደናቡከደነጾር፣ ፈርዖን የመሳሰሉትን ነው::

ስለዚህ ቅዱሳን፣ ጻድቃን፣ ሰማዕታት መታሰቢያቸው ለዘላለም ነው:: መዝ. 111:6:: የጻድቅ መታሰቢያ ለበረከት ነው:: ምሳሌ 10:7፣ ያዕ. 5:16-18፣ ት.ኢሳ. 56:51:: በኃያሉ በልዑል እግዚአብሔር በክብሩ ዙሪያ የቆሙ የቅዱሳን አባቶቻችን ጸጋና በረከት አማላጅነት በእኛ ለዘላለም አድሮ ይኑር:: አሜን::

ዋቢ መጻሕፍት

1. መድሎተ አሚን፡ በመልአከ ብርሃን አድማሱ ጀንበሬ
2. ኢትዮጵያ በሦስቱ ሕግጋት፡ በአለቃ አያሌው ታምሩ
3. መጽሐፈ ሥነ ፍጥረት ምስለ ኀምስቱ አዕማደ ምሥጢር፡ በሊቀ መዘምራን ሞገስ እቁበ ጊዮርጊስ
4. ንባብ ወትርጓሜ ዘቅኔያት አዕማደ ምሥጢራት፡ በመምህር ይኄይስ ወርቄ
5. መጽሐፈ ሰዋስው ወግስ ወመዝገበ ቃላት ሐዲስ፡ በአለቃ ኪዳነወልድ ክፍሌ
6. 81ዱ መጽሐፍ ቅዱስ
7. ቅዱስ ወንጌል አንድምታ ትርጓሜ።

የአባቶቻችን አምላክ ልዑል እግዚአብሔር የተመሰገነ ይሁን።

በመናገሻ ገነት ጽጌ ቅዱስ ጊዮርጊስ ቤተ ክርስቲያን ሰንበት ት/ቤት ትምህርት ክፍል የተዘጋጀ።

☎ 55 89 41
✉ 27314

፲፱፻፺፯ ዓ.ም.